

Cēsu novada pašvaldība uz pateicības pasākumu saaicināja novadniekus, kuri palīdzējuši Ukrainai un kara bēgļiem novadā. Viņus uzrunāja domes priekšsēdētājs Jānis Rozenbergs un pateicās par nesavtīgu devumu Ukrainai un tās cilvēkiem.

SARMĪTE FELDMANE

Ideja rīkot šādu pasākumu radās ikdienās sarunās, risinot praktiskus jautājumus.

"Daudzus ieraudzīju pirmoreiz, jo visu šo laiku runāts un jautājumi kārtoti tikai pa telefonu," pastāstīja Amatas apvienības pārvaldes vadītāja Elīta Fofite. Uz patei-

Bēn 34

zāciju pārstāvji, pašvaldības darbinieki -, kuri saistīti ar kara bēgļu uzņemšanu un sniedz palīdzību.

"Septiņus mēnešus ikdienā strādājam, lai bēgļiem nodrošinātu vispirms pašu nepieciešamāko, tad to, kas svarīgs ikdienā: darbu, skolu, dažādus pakalpojumus. Patlaban novadā izmitināti ap 500 ukraiņu. Nav informācijas par pilnīgi visiem, jo ir tādi, kuri apmetušies pie radiem, paziņām. Pašvaldība izmitina vairāk nekā 250 bēgļus," stāsta E.Eglīte, bet Ukrainas bēgļu atbalsta informācijas centra sociālā darbiniece Liāna Lismane uzsver, ka patlaban vairāk atgriežas mājās vai dodas tālāk uz kādu Eiropas valsti, nekā ierodas. "Tikko kāds ierodas, tiek uzņemts, nevienam prom netiek sūtīts," stāsta L.Lismane un ar gandarījumu teic, ka tie, kuri atgriežas Ukrainā, ir ļoti pateicīgi, kā Latvijā uzņemti.

Viņa arī uzsver, ka pateicības pasākumā ikvienās sarunās galvenā tēma bija – palīdzēsim arī turpmāk.

Cēsniece Anda Zvejniece pastāsta, ka pasākums bijis skaists un emocionāls, tas spēcīnāja. Viņa septiņos mēnešos izmitinājusi un ēdinājusi 28 ukraiņus. Vairāki atgriezušies mājās, viena ģimene

aizbraukusi uz Angliju. Patlaban viņa tur rūpi par deviņiem bēgļiem no Ukrainas. "Šis laiks, rūpes par ukraiņiem izmainīja ikdienā. Apkārt bija darbu virpulis. Iepazīnos ar dažādiem cilvēkiem. Ukraiņi ir atklāti, daudz runājam par ikdienišķām lietām un, protams, to, kas notiek viņu dzimtenē," stāsta cēsniece un piebilst, ka kara sākumā pati ļoti sekojusi līdz katrai ziņai no Ukrainas, pārdzīvojusi. "Tas kļuva par smagu. Nevaram dzīvot to dzīvi, kas ir tur. Tas nenozīmē, ka nejutī līdzī. To teicu arī ukraiņiem, centos uzmundrināt, stāstīt, ka, ik brīdi skatoties ziņas, viņi nevienam nevar palīdzēt. Ir jādzīvo un jādomā par tiem, ar ko esat kopā," atceras A.Zvejniece. Viņa ne tika izmiti-

nāja un ēdināja bēgļus, pati arī aizveda, kur viņiem nepieciešams, palīdzēja meklēt darbu. Mājas pagalmā ar ukraiņiem kopā tika rīkotas Lieldienas. Bija olu krāsošana un kaujas, Lieldienu zaķis un rotaļas, ko vadīja mūziķe Indra Kumsāre. "Gribējās, lai arī no kara šausmām atbēgušie sanāk kopā, lai ir svētki," uzsver cēsniece.

Andas piedāvātajā mājoklī dzīvoja arī divi ukraiņu jaunieši – Maksims un Anastasija. Maksims Andai atklājis, ka Anastasijai būs 20 gadu jubileja un viņš nolēmis meiteni baidināt. Cēsniece nolēma viņiem sarīkot īpašu dienu. "Sacīju, ka uzdāvināšu fotosesiju pils tornī. Uzaicināju fotogrāfi Sintiju Cērpiņu, Maiju Ulme, kas

gatavo viduslaiku tērpus, iedeva vienu. Kad jaunieši kāpa tornī, spēlēja saksofonists Zintis Žvarts.

Pateicības pasākumā ikvienās sarunās galvenā tēma bija – palīdzēsim arī turpmāk.

Maksims baidināja Anastasiju, bija ziedi, šampanietis," pastāsta Anda un piebilst: "Ļoti ceru, ka viņiem šī diena paliks atmiņā uz mūžu." Jaunieši aizvien dzīvo Cēsīs.

Ar vairākiem ukraiņiem, kuri no Cēsīm jau aizbraukuši, Anda sazinās. Tās ir jaukas sarunas. "Uz pasākumu uzliku ukrainietes dāvinātu lakatu," ar sirsnību balsī saka cēsniece un atklāj, ka ukraiņi viņai sarīkojuši skaistu dzimšanas dienu.

Karš Ukrainā turpinās. Tiek postītas pilsētas, ciemi. Daudzi ukraiņi dodas bēgļu gaitās, lai pasargātu savu dzīvību. □

Foto: PUBLICITĀTES

Pateicas tiem, kas palīdz Ukrainas kara bēgļiem